

УПРАВНОМ ОДБОРУ НАРОДНОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ

1. ПРЕДЛОГ ПРОГРАМА РАДА И РАЗВОЈА НАРОДНОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ 2014 – 2018. ГОДИНЕ

Национална установа од изузетног значаја Народни музеј, основан у Кнежевини Србији 10. маја 1844. године, под именом Српски народни музеј, самим својим континуираним постојањем представља легитимацију културне баштине српског народа. Функција националне установе Народног музеја очитав се не само проглашењем и Чланом 1 Устава Републике Србије, већ историјском и културолошком мисијом, коју је ова установа испунила до друге деценије XXI века.

Концепција обнове делатности и функције ове националне установе, подразумева рекапитулацију њених десетак организационих структура и назива, током 160 – годишњег трајања, што би од аутономног историјског бивствовања Народног музеја могло да представља посебну изложбену поставку: Народни музеј о сопственој историји, а методолошки историјски подухвати на његовом организовању, прикупљању најзначајнијих збирки артефаката и уметнички вредних експоната – и у будућем раду Народног музеја нужно би представљали програмски темељ.

Богатство археолошких збирки, попут Лепенског вира, Винче, Плочника, Гомолаве и других из праисторије, а затим Антика српског географског простора, велика царства Рим и Византија, рашка државност и српска црквеност и духовност. Историјски и црквено – уметнички дискурс, музеолошке експозиције, нужно би за предмет имале како ћирилометодске подухвате на превођењу и одбрани словенског Јеванђеља и црквеног живота, код двојице папа у Риму, односно, код успостављања Веспремске архиепископије у Панонији, 867. године, па до аутокефалности Жичке архиепископије Светог Саве, 1219. године.

Рашанска и српска саборност, историјске државности Срба и бројни артефакти духовног, црквеног, манастирског и хришћанског живота грађанства, посебно од обнове државности Срба у XIX и XX веку, закључно са 2006. годином и поновном сувереном организацијом државе – захтевне су области, које тематски нужно морају доживети музеолошку презентацију.

Српска уметност зграфског периода, академска уметност XVIII, XIX и XX века у пребогатим колекцијама Народног музеја, из колекције племенитог Јована Вујића и бројних других колекција, као и ауторска дела нпр. Арсе Теодоровића, Теодора Крачуна, Аксентија Мародића, до аутора највишег академског и романтичарског стила, попут Ђуре Јакшића, Паје Јовановића и Уроша Предића – захтевају, нове атрактивне и едукативне поставке и нужну заступљеност у реконструкцији сталне поставке Народног музеја, које би била реализована до 2017. године.

Реализација научне, културне и музеолошки валидне сталне поставке Народног музеја, проистекла би из трогодишњег рада Музеја, који би годишње, сегментарно, представљао

појединачне збирке и тематске целине, па и датумских засноване меморијалне изложбе и то у једномесечним циклусима. Кроз 30 месечних, тематски атрактивних поставки у Народном музеју, изградила би се и верификовала нит и методолошки концепт сталне поставке, валоризоване одговарајућим каталожним публикацијама и научним расправама.

Архитектонско – рестаураторски подухват на обнови зграде Народог музеја, по већ усвојеном и започетом пројекту, али и по рекапитулираној динамици радова – нужно би морао бити окончан у року од 4 године. Искуство које кандидат поседује, стечено 90 – тих година прошлог века, јер је, као директор Покрајинског завода за заштиту споменика културе Војводине, непосредно руководио обновом 15 фрушкогорских манастира и Сремских Карловаца, а и аутор је усвојеног појединачног пројекта у УНЕСКО - у (Последња културна декада XX века): „Светска школа старих заната, дубореза, позлате, иконописа и фрескоживописа“ – представља гаранцију одговорног и ефикасног реализовања пројекта реконструкције и рестаурације зграде Народог музеја.

У Новом Саду,

28. новембар 2013. године

Кандидат
др Милан Парошки

